

ANH LUẬU DÔNG ĐÔ

LỄ THUYẾT ĐÀI TẠI HOÀI BIỆP THỦ LANG
CHƯƠNG XV

Tiếng gọi quê hương

(Tiếp theo)

Người nhau, Chu có ý nghĩ đặt chàng thành niên tuấn tú áy sành với Ái Khanh. Vợ Chu thăm nhận thấy hai người quá đỗi yêu lứa. Từ đó, Chu thương hồn lang. Vì Chu muối thính dân chay gác hồn chàng thành niên kia ở đây suốt đời, với mìnai. Chu sẽ ráo mặt kia tò uýa vong sinh cho Ái Khanh với chàng chàng trai ngay trong dinh thự này, nghĩa là Ở đây bên cạnh Chu. Chàng thành niên kia là một người dân Giao Châu lạc lõi trên đất Tàu này từ thuở nào, từ tết sang năm nhoi trời qua hương xô xô, và tết sẽ vẫn long gửi về ngày trong giang duong. Chu: Nhờ vậy, Ái Khanh sẽ mãi mãi còn là Ái Khanh. Chu không phải là bà Chu nữa.

Chu Bình Hữu thấy cách guyễn đỗ đà quia.

Vì thế, câu chuyện Phượng Tuyễn với Ái Khanh yết nhau cũng không có gì lạ. Hình như duyên số đã định, dù hai người chưa yêu nhau thì Chu Bình Hữu cũng là một người dân Giao Châu lạc lõi trên đất Tàu này từ thuở nào, từ tết sang năm nhoi trời qua hương xô xô, và tết sẽ vẫn long gửi về ngày trong giang duong.

Sự thực thì câu chuyện của hai người này cũng đã yêu nhau rów!

Phượng Tuyễn dồn Chu xép, chí riêng một thư phòng phết. Đông hòa viên, chí cách hồn lầu trang của Ái Khanh mới khônring vày ráng, vài dông suối nhau, cùng mây ngõa giàn. Thương ngày, vài rưa rưa, dòn dòi, chí ngõa, vài thương gấp nhau. Vâ bao giờ đì kêu bén cảnh! Hai Khanh cũng có Tam Nương hoặc một hu con a hoa hoa nhà.

Nhưng dẫu dìi, dùi buôn Ái Khanh chí lèo đì dòi trong vườn hoa cói mình.

Thê rồi, hồn này iều chiếc ghế đìi kề ở mèt gốc vườn khát, dòi khóm truci, mèt nhinh Ái Khanh với mèt mìnai Phượng Tuyễn, dòi hồn thành. hai mìnai! Hai hồn họ chì ngõi auai thê hồn cành nhau chung đìi, vài các cõi dìu chung nhau, và cõng chảng cõi với nhau mìnai.

Nhưng dâu dìi, dùi buôn Ái Khanh chí tieng trước, nhưng vui cùi dâu — nang nái nho nhó, ngáp ngáp:

— Vậy chàng nhai dịnh, ra đi?

Phượng Tuyễn ngang dâu lèi dép, nhưng chí là đê khái lại cùi bõi của Ái Khanh:

— Thúi vâng, nhai dịnh ra đi.

Giong chênh thênh, niêm tùng thô y nhú gióng người thiếu nữ. Hồn như cõi hồn, tùng nghen agáo không nói được thoi mèi, tự nhiên.

Ái Khanh buôn ngán ngọt, khuôn mặt phiền muộn của nàng càng đep thêm mèt vài dèo nón, bông hoa xuâi, róii mìnai mìnai hồn, thê vài phai trai qua mìnai con nõa giò thênh êu. Vâ tâi cõi nõi hồn cùi nõng, đeo đê clivit dongs trong câu hỏi:

— Vậy ra chàng đê châi dịnh ra đi?

Thí ra con phonô vú vía xâm trong cuộc đời ém của gõi hoa khue các kỵ chí lài vía sáp sára ra di của Phượng Tuyễn. Giác Mìn. Ai thênni câu trải trai gáy sác dông sáp sára két hồn hông mèt cùi bõi ly:

Nhưng Phượng Tuyễn sáp sára di đâu? Vâi vì lèi gáy chênh lèi ý đich ra di? Thê bây nghe tiếp câu chuyện cùi dài thênni triết gáy.

Sau phai trâm lồng thênni biau dâu, Phượng Tuyễn hinh phai cõi cõi tinh lâm, mõi cát đeoc tông nói tiếp:

— Phải rồi! Tôi đê nhai dịnh lèo dording, không thê nán nô ở đây lâu ngày đeoc nữa. Cõi quê hương, dòi quốc, cõi viêt lòn bao người thê thán, những anh em cung chí hướng, dang đey chò! Vâ nhaii, cùi chèn Ngõa Quyên cùi tõi chêc dang thương hồn, lôi tông ngày, tùng giòi cùi tông ráng tõi đê ché!

Ái Khanh ngõec cõi mât trong suốt buôn rười r Evelyn Phượng Tuyễn gióng phonô ván:

— Chêng ra di bay giờ, chêng biết thê nào.

Dọc dòi cói thê gõi boi nichiu truyện bắt trac! Hay là chêng nán nõi lèi lau, đê cho người di dòi xem tìn tuc các nõi thê chêc châg dông dòi chò! Vâ nhaii, cùi chèn Ngõa Quyên cùi tõi chêc dang thương hồn, lôi tông ngày, tùng giòi cùi tông ráng tõi đê ché!

Phượng Tuyễn trầm ngâm một lái đoạn quâ quay!

— Dâu nguy hiêm, bắt trac cung phai tím cách vayt qua vây, chí cho người di dòi tìn tuc chêa chêc dòi hóni! Mâi bâi tìn cùi dace đeoc a đê giao phò cho bâi hóni!

Phượng Tuyễn trầm ngâm một lái đoạn quâ quay!

— Dâu nguy hiêm, bắt trac cung phai tím cách vayt qua vây, chí cho người di dòi tìn tuc chêa chêc dòi hóni! Mâi bâi tìn cùi dace đeoc a đê giao phò cho bâi hóni!

Ái Khanh chí dòi:

— Cõi ché! Chêng cùi tám hõm kỵ hóni lèo dording trêi lèu, thê nõi thêp cung lòn đeoc người dâng tìn cùi dace đeoc chí di thênni thê trước tinh hinh dòi tinh ra soi. Vâ hiên chêng dâng bi tám nô, kháp nori, chêa châc ra khói Kim Lâng ròi cõi dìu thoát đeoc hóni!

— Nhong hóni chêng phai chò doi boi nichiu lõu nõi mõi hóni rõi dace tím tuc nori? Cùi, kête tõi nõn nõi dây lèu lõi thê mà cõng hóni mèt tháng iõi! Mùi lõi kẽi cõi tông viêt, ngõi tõi anh em, lõi thê bón chêng sõi ruột vòi cung. Hoa mèt hóni là đê bao nhieu sự viet xây ra.

(CÔN NÓA)

CHƯƠNG IX

(Tiếp theo)

Về quan trọng trên mèt và trong câu nói của Năm Luân làm cho Lang hồn bô, nhưng cũng khéo chêng nòng bêt cùi. Lang chêc lõi cùi nõi bô, nhưng như dieu coi:

— Vâng, tõi sẽ không rời am một bô, abu bông với hòn ché gáy:

Hai Khanh hồn khép gáy:

— Tôi phục Lang iõi. Lúc nõo cung dâu đeoc.

Lang toan nói, thi bông Năm Luân ra bông, mèt bô :

— Là hinh nhu cói tiếng động.

Nói xong Năm Luân pâm dài xuông đất, ép tai vào mèt dài lõng nghe. Lang hồn hôp đòi. Hai phu tòi sau, Năm Luân đứng dậy nắm tay Lang di tết xuông bô ruộng ròi nói:

— Hinh nhu, Nhut nõi sáp dieu đong. Binh sít xe coi chêng dang dìi lõi chò. Nenh chêng chí chéun bi thi chêng ta cõi cõi thê dòi ta tinh, nêu chêng di dòi thê thi khép biet se ra sao. Bây giờ, dien cõi nhai là phai den, xom chêy bâng douring tát và kiem nhai ngõe quen... ài mìnai trước da, Lang... cói quai ai cõi khép!

Lang cau ngõt mèt may nganh... phong hõng nõi mèt nõng thêng vê mìnai. Chi tay phia chêng, Lang nói:

— Cõi anh Năm Luân hay sao, nhà chéu Hai Miêng tám tèi xe đòi.

Năm Luân gật đầu:

— Thế thê may lâm, nêu khangoi khai phai tinh khép.

Lang lai nói tiếp:

— Ô mà bôi chéu Hai thi may ra biêt tin ông ngoại.

Năm Luân khangoi nõa, quay minh di mea theo bô de Lang hõoc theo, vuot lèn trước. Năm Luân toan kéo lõi thi Lang de ranh mìnai nói:

Tay day vê xom chêp thi thêc douring hõoc. Hon nõa tõi lõi biêt thê chéu Hai hon anh.

Năm Luân gât dâu mìnai cuoi, nâm tay Lang kẽi lõi phia sau mèt bô:

— Biết lâm, nhung cõi mèt dieu Lang dòi là khangoi ro iêng giay Nhut bôn bông tông. Mèt cõi di sau mèt chéi cho tôi cung đeoc. Cõi chéun giõi chéthay cho mèt eeng.

Biết là minh thua tri Năm Luân, nhưng Lang không dám cùi thêm nõa bô.

—

Trong kia kia xóm chép tông chép, chép hóni lõu nõi mõi hóni rõi dace tím tuc nori? Cùi, kête tõi nõn nõi dây lèu lõi thê mà cõng hóni mèt tháng iõi! Mùi lõi kẽi cõi tông viêt, ngõi tõi anh em, lõi thê bón chêng sõi ruột vòi cung. Hoa mèt hóni là đê bao nhieu sự viet xây ra.

(CÔN NÓA)

NGỌC CÁNH BƯỚC

Đấu tố tại vị phu

(Tiếp theo) (Tiếp theo)

DOANH II

Quay này mìnai chéi bôi, khép sôn oën, giò trô thau cay, khaii cõi lõu rây nõi tum vòi;

Mìnai cõi bôi mìnai, đê thau dòi lõi nước lõi

đi phai den, lõi mìnai tuba khong bô;

Vinh cao iê, vòi zom zom gõom dão;

Tuorong mìnai tuorong khao rieng mó;

Đang dòi, bô tuong leu leu, kiem gõ quanh khâ

tuoi, khép gõi lõi cõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi,

cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi cõi, gõi

